

[Elmquist.]

Forhørene oplystes det, at Drabsmanden som Led i sin Forberedelse af Mordet ogsaa havde undersøgt, om man anvendte Dødsstraffen her i Danmark. Der siges derom i Dommen, der findes i Højesteretstidende 1911 Pagina 37 ff., følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil oplæse:

„Endelig er det oplyst, at Arrestanten ved det tyske Bord i St. Peders Gæstehjem“ — Arrestanten var Tysker — „yderligere har drøftet Spørgsmaalet om Straffen for Mord i Danmark og Tyskland, ligesom fornævnte Snedkersvend Rivers har forklaret, at Arrestanten videre har spurgt ham, om Straffen her i Landet var strengere end i Tyskland, og navnlig, om man anvendte Dødsstraf her i Danmark.“

Altsaa, den paagældende Morder havde i Forvejen sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og der er ingen, der kan sige, om det ikke vilde have afholdt ham fra Drabet, hvis han havde faaet som Svar, at man af og til anvendte Dødsstraf her i Landet. Han fik derimod det Svar, at man anvendte ikke Dødsstraf, selv om man havde den.

Ud fra disse Betragtninger er mit Standpunkt da dette, at Samfundet ikke bør fraskrive sig dette Straffemiddel, og ud fra disse Betragtninger er mit Standpunkt da ogsaa dette, at Samfundet i visse Tilfælde, f. Eks. hvor der, som jeg før omtalte, foreligger Skænden og Drab af Børn — vel nok en af de mest uhyggelige Forbrydelser, der overhovedet kan tænkes — og andre særlig ondartede Tilfælde af overlagt Drab, bør bringe denne Straf til Anvendelse, saa den kan komme til at virke med hele sin afskrækkende Kraft.

Men uanset i hvilken Udstrækning man vil anvende denne Straf, bør der i hvert Fald efter min Mening ikke vises Morderne det Hensyn, at man sletter Dødsstraffen i Straffeloven, at man tager Risikoen for dem bort. Det er et urimeligt Hensyn at vise dem, der ikke viger tilbage for selv at tage andres Liv.

Ved Straffelovens Behandling i 1865 var Spørgsmaalet om Dødsstraffens Afskaffelse Genstand for en meget omfattende Forhandling i Folketinget. Taler paa Taler, over en halv Snes, havde Ordet for Dødsstraffens Bevarelse, og adskillige Talere havde Ordet for dens Afskaffelse. Jeg vil gerne i Tilslutning til de Bemærkninger, jeg har gjort angaaende Dødsstraffens afskrækkende Virkning, med den højtærede

Formands Tilladelse citere, hvad bl. a. den kendte Politiker Termansen udtalte om dette Spørgsmaal; det findes Pag. 1030 i Rigsdagstidenden for Folketingets 17de Samling. Termansen udtaler følgende:

„Den ærede Taler har dernæst tilige paastaaet, at Dødsstraffen ikke virker hemmende eller forebyggende med Hensyn til Forbrydelser, men hvorfra ved han det, hvorfra har han en Erfaring derom, som er afgørende nok til dermed at begrunde en Forholdsregel, der er saa vigtig som denne, som man, hvis den viste sig ikke at holde Stik, kunde komme til at betale med mange fredelige Borgeres Blod? Hvorpaa grunder han den Paastand, at ikke den Retsfølelse, at Morderen bør bøde med Livet, hvorpaa den højtærede Justitsminister forleden ogsaa lagde saa stor Vægt, og om hvilken det af det ærede Medlem for Københavns A. 3die V.“

— det var Højesteretssagfører Liebe, den for kort Tidsiden afdøde Højesteretssagfører Liebes Fader —

„saa stærkt blev gjort gældende, at den har gennemtrængt alle Slægter og Tider — ikke virker hemmende og forebyggende paa den forbryderske Tanke, der er i Færd med at opstaa og udvikle sig? Hvem kan sige med Vished, at der ingen Fare er ved at udlette denne Retsfølelse? Man har i det mindste set, at en af de Mænd, som i vore Dage betragtes som en af Forkæmperne for den Betragtning, at Dødsstraffen ikke bør bibeholdes, og som, saa at sige, har gjort det til sin Livsopgave at samle alt, hvad der kan styrke hans Mening, ved Siden deraf har maattet indrømme, at Erfaringen taler for, at mange har afholdt sig fra at begaa Forbrydelser, netop af Hensyn til denne Straf, der stod for dem som den frygteligste af alle, Døden.“

Der hentydes her til Professor Bornemann, som teoretisk var en absolut Modstander af Dødsstraffen, men som indrømmede, at i Praksis kunde man ikke undvære den.

Termansen fortsætter:

„Jeg har set Vidnesbyrd fra Dommere i andre Lande, der gennem en lang Embedstid har gjort den Erfaring, at der er mange forhærdede Forbrydere, som ikke frygter for nogen anden Straf end for Døden, og det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (Liebe) anførte ogsaa forleden som sin Erfaring i denne Henseende, at der er Forbrydere, der betragter denne Straf som den tungeste og den eneste, de gruer for.“